

## KECSKEMÉTI LAPOK

## ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.  
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytat minden hónap elején lehet.

## POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELNIK MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAJIK: III. TIZED, BUDAI-ÚTCA, 189. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZ.

## HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábon petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedalmas hirdetéseknel árlevegés adatik.



Bélyegű minden beutalásért 30 kr.

## Gr. Zichy Géza Kecskeméten.

Midőn e cím alatt sorainknak helyet adunk, nem tehetjük ezt ama nemes és felvillanyozó öröm nélkül, mely önkéntelenül hatja át az embert, a mikor valamely nem remélt boldogságnak váratlanul jutott birtokába. Mert bármennyire hirdették is, hogy Zichy G. gróf látogatásával fog szerencsétlenni minket; bármiként hangoztatták is, hogy a nemes gróf részt vesz a zeneiskola javára adandó hangversenyben: a látogatás ténye mégis mindenkit meglepett, lekötelezett.

Oly művész tisztelte meg városunkat, a ki a leghatalmasabb királyok, császárok előtt játszott, s a nagy francia köztársaság elnökének ünnepelt vendége volt. Tehát Kecskemét városa is egyszerre maga előtt látja ama férfút, ki ellen valódi merényletet követhetnek el városok szintűgy mint egyesek azzal az ellenállhatatlan kéréssel, hogy ily vagy amoly cím alatt megnevezett játékon czélra közreműködni, illetőleg hangversenyt adni kegyes legyen. És gróf Zichy Géza mindent megígér, mindent teljesít. Kedden városunkat bővívte el nagyszerű játékaival, s most midőn e sorokat írjuk, meglehet Nagyváradon vagy talán Kolozsavárt halgatólag a varázshangú zongorájával a halgatótársat. Mert a gróf csak játékon czélra játszik, és ha kérdenők: Vajjon mennyit adakozott már játékon czélokra? úgy habozás nélkül állíthatnók, hogy a mit edlignen csak úgy tréfából, könnyű kézzel összezongorázott, nem magának hanem másoknak, az jóval felülhaladja a félmilliót. Még ennél is többet, ha tekintetbe vesszük, hogy néhely külföldi városok nem voltak eléggé pontosak a kiszabott díjak beküldésében. Ime ez az egyik oldala a gróf nagytevőkénységű működésének a másik talán ennél is nemesebb.

A gróf folyton folytató játékoncsapot gyakorol és osztalja az előtéléteket, terjeszti a művészetet. Egyfelől tiszteletet szerez, a művészetnek, s a művészi pályának azzal, hogy egyszerű művész minőségében kiáll a sikra és játszik boldognak-boldogtalannak,

egyszóval mindenkinek, aki pár filléréért őt meghallgatni kívánja; másrészt pedig magas társadalmi rangjával mintegy közvetíti a különböző társadalmi rétegeket és kézzel foghatólag bizonyítja be, hogy akármily fokon is a küzdelem, a kitartás, a lelki nemesség aratja a legszebb és legállandóbb diadalokat.

Ily szellemben üdvözöltük Őt városunkban, ily értelemben mondunk neki barátságos „Isten hozott!”-ot; ily eredmény után fejezzük ki neki leg-hálásabb köszönetünket.

## Gr. Zichy Géza a zenében.

Tiszteletré méltó művészi vasárnapi este érkezett meg s másnap, úgy mint hététtől látogatást tett a zenében, melynek ő vendége. Ott minden telhetőt megtettek a világ-hírű vendég fogadására, és midőn megjelenése tényre vált, a tanítványok lelkesedve siettek magas személye elé: mintegy érezték azt a rendkívüli nemességet, azt a jószágot, mely a gróf lelkéből, szívéből kisugárzik.

Szabados, zeneiskolai igazgató és a tanárkar teljes hódolattal fogadta, a tanítványok aztán egy hatalmas bokréta nyújtották át neki, Horváth Irma ékes szavakban tolmácsolván az intézet üdvözlését, tiszteletét, leghőbb és leghálásabb érzelmeit. A bokréta a legszebb és legüdübb virágokat egyesíté: kaméliák, rózsák és a legtrikább fajú növények díszít, melyek között a mű-értő azonban felismerhette az orchideák nálunk is megjelenő alakját, a kedves cipő-czimet (cypripedium). Következett az intézet megismerlése és végül a tanítványok próbá-előadása; és itt a gróf egy eddig ismeretlen tulajdonát tanultuk bámulni. Mert lehet valaki virtuóz s egyáltalán a legfelültebb, a legrészvétlenebb ember. S mit tapasztaltunk most. A gróf, ki sohasem gondolt a pedagógiaira, itt valódi apostoli türelemmel hallgatott végig minden darabot, lelkesített, buzdított, megtette észrevételeit és a legnagyobb szeretettel eszrevetelt le a kisdékekhez, hogy nekik jövő pályájukra nézve minden körülmény között megszívlelendő tanácsot adjon. Tele volt jókedvvel, útbá-igazító felvilágosításokkal, melyeket tréfás, találó szavakkal egyszerre tudott megérteni. Egészben megelégedést fejezte ki a tapasztaltak és látottak felett.

## Gr. Zichy Géza a hangversenyen.

Mint gondolható, a színházban lefolyt hangversenyre már hetek előtt elkapták a jobb helyeket, és midőn a mult kedden, azaz: f. hó 24-én az előadás kezdetét vevé, a fényesen kivilágított nézőtér Kecskemét közönségének színe-javát egyesíté. Ott láttuk többek között szeretett főispánunkat is, ki ezáltal csupán ez estére rándult le a fővárosból. Apraja, nagyja sietett meghallgatni a művészt, ki Európaszerte annyi dicsőséget szerzett a magyar névnek. A gróf többször játszott, tehát musoron kívül is. Pompás Bösendorferre tele volt énekkel, kiapadhatatlan dallamossággal. Az Elégiában szintűgy sirt a hangszer; az Étude-ben nagyszerű erejét, technikáját bámultuk; a Don Juan-ábrándban mindkettőt és a játszi kedvet, melylyel a nyitány s illetőleg a köszöbor vendég jelenetének felélmés hangzatai után a Don Juan és Zerlina közti párdalt s végül a pezsgő dalt oly sziporkázóan tudta visszatükrözni. A közönség elragadtatása ekkor tetőpontját érte el s a tapsok szünni nem akartak. Ugyane jelenet ismétlődött a magyar ábránd s a ráadásul nyújtott Rákóczi-iriduló előadása után. A gróf szerzeményei közül hallottuk még a „Napiény valál nekem” című romance-ot, melyet zongorakiséret mellett Szabados Gézáé adott elő, ki noha makacs rekedtséggel küzdött, a darabnak nem egy szépségét emelte fényre. Ugyancsak a gróftól való volt a Sérénade is, melylyel a kecskeméti dalárda már a pécsi országos dalünnepen is annyi elismerést aratott. A magyar szellemben irt és kiválóan érdekes hullámozatú művet, melyet maga a gróf volt kegyes vezényelni, a zeneiskolai zenekar kísérete, Róth Lajos zeneiskolai tanár szabatos zongorajátékával s többi számat a zeneiskolai zenekar. Nemesszighy hegedűjátéka és a vonós-négyes töltötték be. A zenekar Bánk-Bánból egyveleget adott elő Horváth Irma czimbalom-játékával, mely a fiatal, ügyeslőlván gyermek művésznő ügyességéről és bátorságáról igen előnyös bizonyoságot tett. Nemesszighy Huber K. harmadik magyar ábrándját szép hanggal és nagy gyakorlottsággal játszta, sok tapsot aratva, melyek egy második darab előadására kötelezték. A vonós-négyes-társulat ez úttal lépett nagyobb közönség elé s Schubert Esz-dur négyesével általános elismerést aratott. Jó, hogy a

zeneművészet eme kiválóan nemes nőfaja is tért kezd hódítani városunkban. Maga a hangversenyző gróf is örömet nyilváníta ennek tapasztalatán és kitartásra buzdítja a vonós-négyes-társulatot.

## Gróf Zichy Géza a banketten.

A hangverseny végeztével esti 9 órakor vette kezdetét a Kaszinó helyiségeiben a nagy művész tiszteletére rendezett bankett, melyen városunk értelmiségének színe java, élén gr. Szapáry István főispánnal, számszerint nyolczvanan vettek részt. A bankett a legemelkedett hangulatban folyt le. A harmadik fogásnál Laukó Károly ev. lelkész, mint a kaszinó elnöke mondott szélemes és eszmegazog pohárköszöntőt a grófra. Beszédjét azzal kezdte, hogy van egy ósrégi, vallásos hit hagyomány, mely azt mondja: azon rögbe, mely a Teremtő kezei alatt első emberré elevenült, Isten a saját lelkéből lehellett egy szikrát, azért, hogy legyen képmsá a földön, mely magasba szárnyaló lelkelvel keresse, ismerje fel a tökéletest és gyönyörködjek benne. Elindult tehát — folytatja a szónok — a gondolkozó, érző és akaratall bír ember és letelezése óta folyton küzd, mintha csak Madách e buzdító szózattól követné: „Menj, küzdj és bizva bízzál”. De mikor a földi lét fájdalmait, küzdelmeit önérejből elviselni képtelen: felemelkedik vallásos hitének szárnyain és az örökkóban, az örökszere-tenben talál enyhülést; küzd tovább, keresi az örökigazat, az örökvalót, s további küzdelmében lelke ihletével az eszmék világába szárnyal, s költészete, művésze-ete előtt feltáru az örökszép harmoniája. E hármás irány és főt nyit meg az ember előtt, hogy keresse, ismerje és szemlélhesse a tökéletest: vallásos hitével az örökjót, tudományával az örök igazat és művészetével az örökszép-et. A vallás, tudomány és művészet összhangoz harmoniája alkotja azon egységet, mely után törekedünk. Az első kettőt elérjük templomaink és iskoláink által, de vajmi ritkán van alkalmunk a magas művészetek által lelkünk elé tartó örökszépben gyönyörködni. Ma ebben is bőven részveszünk s gyönyörködtünk az örökszép harmoniájában. A szónok köszönetet mond a nemes grófnak, ki a fejedelmek fényes palotáiból és a nagy világ legmagasabb köréből le-

## KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

## Vig vándor.

(Eichendorff után németből.)

Kit Isten úgy kegyel mint engem,  
Azt messze földre küldi el;  
Isten, ki erdőn és a hegyen  
S a völgy ölen csodát mivel.

Magasban fönn a kis paszirta  
Vigan dall s én dallok vele;  
A hegytetőről kis patakcsa  
Csevegve lejt a völgybe le!

Magam a jó Istenre bízom,  
Ki mindenütt jelenkezik —  
Ó, ki él erdőn, bérzen, ormon,  
Velem is majd rendelkezik.

Ogonovskij Ferencz.

## Álarozos balban.

— Karcolat. —

Az emberben mindig van annyi játékoncsapó érzet, hogy elmenjen a magyar gazdaasszonyok kalikó, álarozos báljára, — ha potya jegyet kap. Ne tessék azonban félre-

érteni, mert ez nem potyaérezet — ilyen is van — hanem ősi egyetemi szokás. — Lévény t. i. a pénzen vett jeggyel való bálbámenés magyarul „balekstöz”. Pedig ha még a negyedéves is balek, az már nem lehet más mint „kend”. Ez pedig nagy szó, mióta e címről meg az erdélyi fejedelmek is letettek. Eroll a „kend” szóról egy adoma jut eszembe. Ha jól tudom a szabadságharc alispánál történt, de már szörnyű régen, hogy fáklýásmenetet rendeztek a tiszteletré. Az alispán meghatva a sok fáklýa fényétől, mihez nem igen volt hozzászokva, dictiót akart tartani, mely így kezdődött volna: „Tekintetes Urak!” de midőn látta, hogy az illuminálók eszusa szőrös atyafiak, a megszólítása így degradálódott: „Tekintetes emberek és kendtek”, a mi nem is olyan rosszul hangzik. Megtörtént tehát, hogy felmentem egy jó barátommal a redutba.

Nevetgélve a látott furcsaságokon, sétáltunk a dominók, kalikók nyüzsgő sokasága közt. Találgattuk egyszersmind, ki lehet az, vagy az a notabilitás, tárgyaltuk az állam ügyét, mely ha nem is az egész „törvényhozó testület”-et, de legalább is a delegációt ide hozta. Megelégedéssel konstatalom, hogy városunk is méltóképen képviselve volt.

De keressünk kalandokat . . .

Megszólított egy esinos dominót; de csakhamar meg is szöktem tőle, midőn „Somogy”-ot tartotta Zalamegye fővárosának. Az igaz, hogy „Legjobb Somogy Zalában”. (Saját reputációm érdekében legyen szabad kijelentem, hogy eszemáiban sem volt földrajzi témákat tárgyalni.)

Egy tarka barka dominó középkori lovagjával lejt melletttem. „Szomorúnak látszol”, mondja a lovag. Figyeljünk csak, hátha valami érdekes ideál maradt el. Oh nem! csak a — vacsora. — Tovább . . .

Az örült ugrálás kezdetét veszi, a teremben roppant a hőség, a sétálók egy körbe fogják össze a „tánczólo derviseket”, mi pedig barátommal okosabb dolog híján már épen a világ mulandósága felett kezdünk elmélkedni, midőn két dominó megszólított bennünket. Barátom jóakaró oldalba dötése figyelmeztet, hogy jó lesz a karzatra mennünk, hol nagyobb a hőség, kevesebb — a szem. Ép midőn már a „holdvilág” felé közeledtünk, megszűnik egyszerre a zene, egy rendező nyugodt távozásra kéri a közönséget, mert padlástűz van. Lett is erre olyan nyugodt távozás, hogy még most élvezek, ha meggondolom, hogy mily szerencsés voltam, hogy akkor nem volt tyúk-szemem. „Menni vagy nem menni?” let a kérdés. Menni nem lehetett két okból: először

nem lehetett, másodsor meg a téli kabátok a ruhatárban voltak.

Az én barátom nagy lelkeűen elkérte a hölgyek jegyeit és a magáéval együtt átadta — nekem; mert ő — úgymond — addig a hölgyeket őrzi. Négy darab téli kabátot még kifizetni sem olyan nehéz, mint a milyen nehéz volt azokat kiváltani. Na de sorsát senki sem kerilheti el. Jó ideig század magammal kiabálom a számokat, és az a három szál ruhatáros csak kiése-rléni tudta a kabátokat. Végre meguntam a dicsőséget, az erkély oszlopán felmásztam a ruhatár emeletére és kihalásztam a kabátokat. Amikor dicsőségteljesen lelépáltam, oly érzet fogott el, mintha kigyó csipett volna meg. Mi történt az én kölesönként frakkomal? Laktársam büszkesége, a mi „tekintélyünk” mi történt te veled? Elfelejttem még azt is, hogy tüz van. Nagy baj érte a szegényt, mert egy kicsit meszes lett, azonban komolyabb veszély nem történt — de azért laktársam mai napig sem tudja ezen tornázásomat. Nem esékly keresés után megtaláltam a kabátok tulajdonosait és élveztem öndicsőségetem.

Midőn végre szépeink fiakkerbe ültek, megtudtuk kilitteket és elbúcsúztunk, hogy „folytatása következik”, de a türelmes olvasó örömeire nem — itt. Hajagos Inure.

szállt hozzánk a néphez, mit bizonyosan azért tett, mert nemzeti vértünköl való vér, csontunkból való esont; azért tette ezt, mert lelke, szíve, költészete és művészléte minden ízében, mindenek előtt és felett magyar. Mi azért csak szívünk, lelkünk melegét, igaz tisztelőnkét és igaz szeretetünket adhatjuk. Szónok poharát emeli a gróf és családja jóllétére és boldogságára.

Gr. Zichy Géza meleg szavakban köszönte meg a szíves fogadtatást, melyben részesült, hangsúlyozta, hogy van jó érzéke az iránt, hogy a legényesebb óvációk között is tudja kivenni azt, vajjon van-e ezeknek magva és vajjon szívől jönnek-e. Ő azért jött le Kecskemétre, mert kötelességének tartja a városnak a zenekisiskola iránti tőrék-véseit ápolni. Poharát emeli a város közönségére s biztosítja azt hallójáról.

Utána felszólt Bogyó Pál apát-plebánus. Mint mindig, úgy ez alkalommal is gyönyörűen átgondolt, tartalomdús beszédet tartott. Elmondta, hogy mosolygóni kellene, ha valaki poros diplomákkal akarná bizonyítani a mi vendégünk nemességét. A grófnak, hogy nem volta elismertessék, nincs szüksége poros diplomákra, nincs szüksége királyi adománylevelekre, mert a mai időben a nemesség, a címeket más, közönségesebb anyagra is rá lehet ruházni. — de a mi vendégünk az Isten keze ütötte nemessé; ő a genie érezéből való, mely még a legkevésbébb oligarchiák is túléli. A nagy Napoleon, mikor egy alkalommal hazelgő körülvették és azt mondták neki, hogy ő a nagy Medicécs ivadéka, azt felelte: elég vagyok én magam magamnak. Ugyanezt mondhatja magyarul a nemes gróf is, elég ő magának, mert ő a genie élévülhetlen érezéből való. Poharát emeli a világhírű művészre, kívánva, hogy az ég e felkent kegyenczét, a kinek óriási lelkeiben nagyszerű skálákban mutatkozik a teremtő szikra, hazánk dicsőségére igen sokáig éltesse.

Laukó Károly meleg szavakban emlékezik meg a gróf nagylelkűségéről, elmondja, hogy a gróf eddigi európai útjának jétékony cséklóra többit, mint egy félmillió forintot zongorázott össze, a mi neki magának is közel hatvan ezer forintja került, mert a nemes gróf még a saját költségeit is a magából fedezi. A grófra emeli poharát, ki magasztos művészetével annyi sok jétékony-ságot gyakorolt.

Gróf Zichy Géza Gr. Szapáry István főispánra emeli poharát, ki sokkal nagyobb hangszeren játszik, mint ő, mert neki egy megve disszonanciájára kell harmoniát létesíteni és oly sok ellentétet kiegyenlíteni.

Gr. Szapáry főispán a város hölgyközségét éltezte.

Ez a tartalma rövid vonásokban a banketten elmondott beszédek. A díszes társaság Balog Bandi zenéje mellett éjféltűnt 1 óráig a legkedélyesebb hangulatban maradt együtt; de voltak, kik e kellemesen eltöltött est emlékeit egész a reggeli órákig nyújtották.

### Bucsi és elutazás.

A hangverseny követő nap délelőttjén a gróf egy látogatást tett és fogadott többeket. Megjelent nála a dalárda is, és tisztelges után egy karta adott elő. A gróf aztán a pályaudvarba hajtatott, a hol eközben egész tömeggyé nőtte ki magát a tisztelgők és bucsiók nagy száma. A dalárda ismét rágyújtott s pár szép dal finom élénklésével mulattatta az egybegyűlteket. Majd kővetkezett a eszengetés, miután a gróf odahagyta a várótermet és a jelen voltak kisérteiben a vonathoz járult, a hol lelkesült éljenzések között vett búcsút a társaságtól s a gyorsvonatra ült, mely csakhamar elrohogott a főváros felé. Kívánjuk, hogy ha ránk gondol néha, ép oly kedves emlékek újuljanak meg lelkében, mint a milyeneket ő kitérülhetlenül hagyott minálunk.

### Közgyűlés.

Városunk törvényhatósági bizottságának rendes havi közgyűlése f. hó 24-én tartott meg Lestár Péter polgármester, majd az időközben megérkezett főispán Szapáry István gróf elnöklete alatt. A bizottsági tagok szép számmal jelentek meg a

közgyűlésen, a melynek lefolyásáról következőben anduk számot olvasó közönségünknek.

Bemutattattott a polgármesteri jelentés a mult év december haváról, mely a közgazgatás menetét teljesen normálisnak tünteti fel, a fölellet adatok semmi kívánni valót nem hagynak fenn, a jelentés egyszerűen tudomásul vétetett.

Tárgyalás alá vétetett a „Kecskeméti vidéki Gazdasági Egyesület” megke-resevénye, a melyben a gazdasági iskola földjéről 2—3 holdnyi terület átengedését kéri oly czéllal, hogy azon csemegefaj-szölöveszöket termelhesen. Miután a nevezett egyesület a kérdéses területen oly czéllal szándékozik nemesebb faj szölöveszöket termelni, hogy ilyenekkel a szölöbirtokosokat a termelési árban — tehát minden nyereszékedés kizárásával — elhathassa, a bizottsági közgyűlés készséggel engedett át 3 holdat a gazdasági iskola földjéről, s a módozatok megállapításával a városi tanácsot bizta meg.

Felolvastattott a jogakadémiai tanács jelentése, a mely szerint a jogakadémia megírult tanszék betöltése czéllal pályázat hirdettetvén, a kitűzött határidőig csak egyetlen pályázót jelentkezett Dr. Kiss János jogtudor személyesen. Mint hogy nevezett az előirt minőségnyel bír, s e-lena kifogás nem emeltetett, jogtanárrá egyhangulag kikiáltották.

A „Számokérőszék” tagjaiul Dömötör Sándor és Muraközy József köztelkiáltással újból megválasztották.

Pusztaszer közigazgatásilag Kistelek községhez tartozván, hogy Kistelek község képviseltestületében városunk képviselet nélküli ne maradjon, a városi tanács Zombory László t. főügyész bizta meg a képviselettel, mi helyeslőleg tudomásul vétetett.

Ugrik Pál és neve kérelmére a városi fürdőház hasznobérlete újból 3 évi tartamra 337 frt 80 kr. évi bérösszegre és a megfelelő állami adó fizetésének feltételei alatt meghosszabbították; ellenben a műkerti fogadó bérbeadására néve az árverés kitűzése elrendeltetett, mivel Ugrik Pál való bérő csak 100 frt bérösszegre tett ajánlatot, más pedig 170 frt bérösszegre ígért. A bizottsági közgyűlés azon óhajának adott egyszerűen kifejezést, hogy az árverési feltételekben kikötéssel, hogy bérő a község igényeit nagyobb készséggel elégítse ki, mint ez a multban sajnosan tapasztalható volt.

Tomó Sándor és Bánfi Ferenc volt hasznobérleké régebbi köztartozásainak túrlése — miután a tisztikart a behajtás ká-ril mulasztás nem terhelé — behajtatlan-ság jogezimén elrendeltetett.

A vagyonjári erdőszelek és az ágas egyházi nadertermesek árverésen eszközölt eladása jóváhagyottak.

Szabó Márton ügyvéd építkezési ügyében elrendeltetett, hogy folyamodó a kerestet oly módon felépítheti, hogy a nagy-budai-útea felől 5 öl, a kis budai-útea felől pedig 4 öl széles-útea hasítottassék ki. Király Ferenc építkezési ügyében a szabályozási terv szintén módosított oly módon, hogy a mária-útea 6 öl szélességben nyerjen szabályozást.

A magán zálogszövelek által szedhető kamat-maximum megállapításánál hosszabb, s éles vita fejlődött ki, mely teljes objektivitással kezdődött, de a személyeskedés terén elpoványosodott. Az e tárgyban ki-kiültölt bizottság a kamat-maximumot az ékszerenkél 15%, és egyéb ingóknál 20% tölben vélte megállapítani; a kamat-maximum kényserleszállítása indokolt is, köz-tudomásúl lévén, hogy a városi zálogház 12%-től szed, a magán zálogszövelek pedig 72%-től szedhetnek. A bizottsági közgyűlés a kamat-maximumot — tekintet nélkül a zálogtárgyak miségére — 18%-ban állapítja meg.

A fogvasztási adókról alkotott újabb törvények folytán a fogvasztási adók meg-váltása tárgyában létrejött szerződéses módoztatása szükségessé vált; a kinstárat képviseletében azon ajánlat tettetett, hogy ha a bor- és sűrődő 50—50%-tölval, a cukor-adó pedig 100%-tölval a város által emel-tetik, a megváltási szerződések fel nem mondatnak a kinstárat által; a város azonban ezen ajánlatot el nem fogadhatja, mert a fogvasztási adókat nemcsak hogy nem emel-tetik, de még a megváltási szerződésben kötelezett összeg is magas, a mely be nem foly, s a város ráfizetni kénytelen. Ennél-fogva határozottatott, hogy a megváltási szerződések felmondtnak a kinstárnak, s a város a rendelkezésére álló adatok alapján a megváltási összeget enyhébben kéri meg-állapítani, s ennek kieszközölése végett bi-zottságot meneszt a pénzügyminiszteriumhoz.

Katona Zsigmond esonárdíj-útezi ház egy részének kisasjátítása szabályozás czéllal elrendeltetett.

A város épületeinek tűzár elleni biztosítását illetőleg rendeltetett, hogy azok egy intézettel biztosítsanak, mert így kevesebb biztosítási díj mellett is kész bár-

melyik intézet a biztosítást elvállalni. Ennek folytán több biztosítóársulat ajánlatot tette felváltat; a legkedvezőbb ajánlatot az „Első Magyar Általános Biztosítóársaság” tette, mely a biztosítást minden 100 frt érték után a cseresep épületenkél 8, a zindelyesenkél 40 és a nádasoknál 75 krrel kész magára vállalni. A bizottsági közgyűlés elhatározta, hogy belső épületeit az emelített társaságnál biztosítja, a pusztai épületek biztosítását azonban melőlti, hanem az ezekre eső biztosítási díjakból egy tartalék alapot létesíti, mely tűzárk esetén fedeztüll szolgálal.

Gömör Frigyes közgyám részére 8, Kóvári Miksa segédnőrök részére 4 heti szabadságot engedtetett.

Egyéb tárgy nem lévén, a gyűlés déli 12 órákor feloszlott.

## SZINHÁZ.

E héten a régebbi jó darabok kerültek színpadra. Szombaton Szilgietinek „Házassági három paranas” című vigjátékát adták közepes számú közönség előtt. Az első paranas: Egy házban csak egy család lakjék és ne tartss senkivel közös asztalt. A második: És ne gondolj azzal, a mi házasság elől törtéat és ne kutasst hitesársad hom-nia közt, és ne legyen legjobb barátod, sem barátod, sem nagynőd. A harmadik: És ha összevesztél, békülj meg naplement előtt, hogy hosszú házasságtól légy a földön. A darab előadása, eltekintve egyes apróbb szerepmegtudástól, elég jól ment. Különösen tetszettek Fejér Lilla, Berzensyi Júlia, Krasóiné és Komlósy.

Vasárnap szép számú közönség előtt ad-tott Szilgieti Éde népszimnűe. „A cigány”. Az egész előadás jónak, sőt sikerültnek is mondható. Igaz ugyan, hogy a zenekart nélkülözni kellett, de Balog Bandi azért csak igyekezett ezt némileg pótolni. Különösen jól játszott Aradi, ki a Czigány szerepében dícséretre méltó alakítást adott. Ugyesen játszottak még: Berzensyi Júlia, Fejér Lilla, Mátyási, Hegyi és Mátyás.

Csitörtőkön Csiky Gergely „A proletárok” című szimnűve került sorra. A modern társadalmi élet sok félszégeseit és különösen a nagyzási hóbertot orszorozó darabon a szép számú közönség jól mulatott. Tetszést arattak: Aradi, Fejér Lilla, Krasóiné és Hegyi. A nézőtérben levő ifjúság, köztük sok középiskolai tanuló is, az előadást mint máskor, úgy most is, illetlen piasszégeseivel és közbekiáltásaival zavarta.

## Irodalom.

Költémények. Nova et Vetera. Irta Erdődi Dániel. Szerző legújabb füzeté. Mely régi és újabb költéményeket tartalmaz.

Erdődi régebbi költőnek egyike s amit ir, mindig tanulságos, érdekes. Hangja sokféle, s író maga tudja valamely fővárosi sról pártnak, úgy bizonyára mindegyre hal-lalnak magasztalását, dícséretét. Eddig már oly divatköltőt csináltak volna belőle, mint akármelyikből a jelenleg zengedező közél. Hanem ő elvonulva él, a vidéken, melyet a fővárosi nagy urak annyira le szoktak nézni, hogy csak akkor gondolnak rá, amidőn az előfizetések ideje következik. Van e füzében sok alkalmi darab, van humor és szatira, van bölcsélet; és akik olvasni akarják, meghozhatják azt Budapestről, Grill Károly könyvkereskedéséből. Ára 1 frt. (Kapható szerzőnél is N.-Kikindán.)

„Házi szárnyasaink”, a baromfi, galamb és madártenyésztést, s mellesken minden hasznos gazdasági-mellékfoglalkozást felkaroló illusztrált szaklap második évfolya-mának 24-ik számát vették. E szám változatos tartalma következő:

Az év végén. — Legkiválóbb házi kaszánk. — Márton baromfi kiállításra. — Hogy jó tojó tyúkaink legyenek. — A galambok párosítása. — A gyöngytyúk. — A galambok téli padlása és a teletelés gyakorlati hasznáról. — Az asztridol páros élete és tenyésztése. — Egyesület élet. — Vegyesek. — Szerkesztői rovat. — Még egy szerény megjegyzés, a baromtienyésztésről. — A feeske galambok. (Columba mercurialis.) — A bukázó galambok. — A fehér Langshanok. — Egy amerikai tyúktenyésztés. — Apró hirdetések.

A lap előfizetési ára egész évre 4 frt. Megjelen minden hó 10-én és 25-én. Szerkesztője: Parthey Géza. Bpest. Víziváros. Hattyú-útea 8. sz. Ajánljuk a szárnyasok tenyésztésével foglalkozók figyelmébe.

## KÜLÖNFÉLEK.

— Gr. Zichy Géza, a világhírű zongoraművésznek városunkba való megérkezésétől, a zenekisiskola javára rendezett hangversenyen való közreműködéséről, valamint a nagynevű művész tisztelőit a kaszinóban rendezett banketről lapunk más helyen

anduk részletes referátát. E helyen még csak annak a kijelentésére szorítkozunk, hogy városunk társadalmi életének vezéregényeségei mindent elkövettek, hogy a nemes gróf minél jobban találja magát városunkban és hogy úgy fogadtassék, mint körünkben való időzőse úgy a grófhöz, mint városunkhoz legyen méltó. A nagy művész tisztelőit — mint halljuk — pár családnál estély és ebéd rendeztetett. E társaságokban a világhírű művész vezéreltetett lekötelező finom modorával igen érdekes részleteket beszélt el európai körútjáról; majd zongorához ült és az ő utófértetlen művészetével ritka élvezetben részesítette a jelenlévőket. Azon óhajainknak anduk kifejezést, vajha többször részesülneik oly magas látogatásban és annyi szellemi élvezetben, mint ez alkalommal!

— A „Felolvasó Társaság” rendező bizottsága a bőjtben tartandó szokásos felolvasások sor- és időrendjét a következőkégy állapította meg: I. A jogakadémia nagytermében. (Collegium. II. emelet) 1888. Februárius 18-án. 1) Dr. Beliczay Jónás, jogakadémiai tanár: Néhány szó a czimerekről. 2) Nagy Ferencz, ref. főgymnasiumi tanár: A nőemancipáció kérdése a névvel államéletben. 1888. Februárius 25-én. 3) Varjú János, k. r. főgymnasiumi tanár: Plantus vigjátékai alakjai. 4) Dr. Szombathy István, főreáliskai tanár: Corday Sarolta. 1888. Márczius 3-án. 5) Molnár László, ref. főgymnasiumi tanár: Az 1887-iki kínai árvíz. 6) Habina János, főreáliskolai tanár: A földgömb hármias osztása. — II. A kegyes-rendiek főgymnasiumának nagytermében. 1888. Márczius 10-én. 7) Páthy Károly, polgári leányiskolai igazgató: A visszhang. 8) Dr. Perényi József, főreáliskai tanár: A füzéről. 1888. Márczius 17-én. 9) Fazekas Ferencz, ref. főgymnasiumi tanár: Nő-alakok az ó görög drámában. 10) Ijt. Tóth István, polgári leányiskolai tanár: A föld. 1888. Márczius 24-én. 11) Horváth György, k. r. főgymnasiumi tanár: A tornászát a görögöknel. 12) Katona Mihály, ref. főgymnasiumi tanár: A testgyakorlás fontossága. — Már maga e program, a felolvasások e változatossága fölélegessé tesz minden részletes ajánlatot. És ha tekintetbe vesszük még a jétékony czélt is: reméljük, hogy városunk intelligens közönsége ez évben is oly meleg érdeklődést fog tanúsítani a „Felolvasó Társaság” működésé iránt, mint azt az elmúlt évekből tapasztaltuk.

— Halalozások. Mely részvétellel vesz-szük a következő gyászhiereket Klinda Béláné, szül. Bogoss Vilma asszony, Bogoss Endre kir. törvényészi bíró egyetlen leánya f. hó 20-án hosszas szenvedés után, életének 23-ik évében meghalt. Temetése vasárnap d. u. 3 órákor ment vége a város intelligens körének impozáns részvéte mellett. — Handt el Károly né, szül. Wilfinger Hermia asszony. Handt Károly, nvaglom-ba vonult gyógyszerész neje, életének 69-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése f. hó 26-án d. u. 3 órákor volt a család ismerősei, barátai és a város közönségének nagy részvéte mellett. Az elhunytban Havass Károly, kir. táblai bíró, Dr. Havass Reszó, jeles földrajzi író, Havass Gusztáv, államasvati főkönyvelő édes anyját, Mádi János bukigazgató és Dr. Kovács Pál, jogtanár pedig napát vették el. Áldás és béke poraikra!

— Az író, népköltő által f. hó 21-én rendezett tea-estélyről ma, tehát egy hét múlva, referálni nem könnyű dolog, mert bármennyire maradóknak legyenek is az ilyen estélyek emlékei, há tudósítást csak az ott szerzett impressiók közvetlen hatása alatt lehet adni. Egy nagyon szép asszonynak a nevet nem írjuk ide, mert könnyű lesz kitalálni, az a jó eszméje volt, hogy az író, népköltő, idei multságait „tea-estély” szerény czime alatt rendezze. Mintegy jog-czimál arra, hogy a t. közönséget fázó szegényei érdekében forró teával jól felmelegítse, az éhezők javára pedig megvacsoráltassa. A hölgyek élelmisége különben is ismeretes. Láttjuk, hogy a táncból magából megélni már nem lehet, tehát mellékjöveldelmeke spekulálnak. Czélunkat el is érték. Egy egész sereg szép lányt mozgósítottak a hidegnek hidegebb ételek előállítására és e kisasszonyok feladatukat szeretettelőntésen — dícsérrellel felelvén felmelve — igen tapintatosan teljesítették. A régi „Nádor” renovált nagy terme esonosan fel volt díszítve és jól esett a belépőnek szemlélni a szép számmal egybegyűlt közönséget, miként igyekszik enyhíteni mulatozás követésével szegényeinkre a nagy tét általi megkésze-resedett nyomorát. Mint értesülünk, a tisztja jöveldem megközelíti a 200 frtot. A vacsorát követő táncban részt vettek: Behr Mórné, Brachfeld Sándorné, Dávid Bertalan-né, Fantó Péterné, Fehér Lajosné, Fispán Mórné, Fuchs Sománé, Fuchs Józsefné, Goitein J.-né, Grünwald Mné, Grosz L.-né, Hacker Lajosné, Hoffmann Henrikné, Klein Gyula-né, Mult Sándorné, Pollák Pálné, Simon Józsefné, Schwarz Ignáczné, Steiner Mik-sáné, Steinger Berta, Szemző Sándorné,



Vitéz Gézáné, Witz Antalné, Weisz Sándorné, továbbá Bretth Hermin, Braun Róza, Farkas Helén, Fehér nővérek Fispán Sárika (N. Abony), Horovics Berta, Hochfelder Berta, Hacker Emma, Goldberger Berta, Grosz Mathild, Klaubner Sarolta, Kohn nővérek, Klein Irén, Matheser Irén, Rottfeld Szió, Schwarz nővérek Schweiger Mini, Steiner Hermin, Schwarz Juliska, Thelen Paula, Steiner Róza, Valentin k. a. (Baja), Versetz Nessi és Steininger Aranka.

A kaszinó mult vasárnap, d. u. 3 órákor tartotta rendes évi közgyűlését. Az előterjesztett elnöki jelentés szerint a kaszinónak most 225 tagja van. A választmány működéséből különösen kiemelendő, hogy a tagdíj-nyugták kérdését szabályozta és akként intézte el, hogy jövőre tagdíj hátrálék címén törlekés, illetve leírások ne fordulhassanak elő. A testület a mult évben jótékony cselekedeteket is végrehajtott. A kaszinó vagyonja 3464 ft 02 krajczár, teszt, könyvtára pedig 1522 müből áll 2901 kötetben. A tisztviszták következőképp etették meg: Elnök Laukó Károly, alelnök dr. Székely József, jegyzők: Baktay Albert és Dékány László, pénztárnok Tóth László, könyvtárnok Szabó József, ügyész Szabó Márton, igazgató Keresztész János. A választmány maradt a régi.

Zichy Géza gróf Sérénadeját, melyet a közelébb lefolyt hangverseny alkalomával, a nagynevű szerző vezénylete alatt a városi dalárdra oly szépen adott elő a zeneiskolai zenekar és zongora kíséretében, a Szegedea megtartandó országos dalúnnep műsorába is fölvettek. Csak örömmelket fejezhetjük ki a választás felett, mert alig ismerünk magyar szellemben irt zeneművet, mely az alakhűség, valamint egyöntetűség szigorú megőrzése mellett annyira felfogható és megragadó volna, mint épen a Séréna d e. Kívánjuk, hogy dalárdánk majd ott is oly mértékben vivja ki a nemes gróf tetszését és darabál, miként azt megnyernie a mult napokban is oly szerencsésen sikerült neki.

Jogászbál. A helybeli jogakadémia ifjúsága által rendezendő táncmulatságára a meghívók már széthordhatók. Mindazok, kik tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, kéretnek a rendező-séghoz fordulni.

Tanárválasztás. Dr. Fr. Kiss János, eddigi jogakadémiai hely. tanár a város törvényhatóságának e héten tartott közgyűlésében az egyházilag, egyetemes és magyartörténet és legújabbkori egyetemes történet tanáskézére egyhangúlag lett rendes tanárnak megválasztva. Ösztínt gratulálunk úgy a megválasztott kollegának, mint a jogakadémia tanárnak a szerencsés kijelöléshez és választásához.

Antisemita bált terveznek városunkban és a rendezők az „Olvasókör“ helyiségeit akarják e célra elkérni. Úgy halljuk, hogy az „Olvasókör“ választmánya oda is adta volna nekik a helyiséget, a választmánya e határozata azonban meg lett fellesztve a közgyűléshez, mely össze is jött, de nem volt határozatképes. Nagyon kíváncsiak vagyunk, hogy e kérdést hogyan fogják megoldani.

A kutya-kérdést, mert ilyen is van már, most országserzte tanulmány tárgyává tesztik. Már a kutyák szabadságát is megirigvelték és nyírhalál akarják! Emlékezzünk csak vissza, mennyi port velt két év előtt a kutyák megrendszabályozása Pozsonyban! Mi sem akartunk elmaradni a többi városoktól és így ezek példáját követve a mult nyáron szabályrendeletet alkotunk, de egyelőre csak a külső, tanyai kutyák ellen: kolonozott rakattunk reájok. A városok példáját most már a megyék is követik. Így Arad megye is alkotott a mult hetekben elbirtási szabályrendeletet. Hogy ezt toganosthassza, összeműlaltatta a megyében található kutyákat. A kutyaszám-lálás kimutatta, hogy nevezettek a megyében 52,327-en vannak, megjegyezvén, hogy e számba a vadász kutyákat, mint a kutyatársadalom magasabb rangú tagjait, nincsenek befoglalva. A megyei kutyák azonban, ha a szabályrendeletet végrehajtják is rajtok, mégis nagyobb szabadságnak fognak örvendeni, mint a városbeli kollegáik, mert az előbbieket a záró órát nem igen fogják ismerni és respektálni.

Rendetlenkedő tanulók. Tanuló ifjúságunk hogy bizonyos része, úgy látszik, ad ocular akarja demonstrálni, hogy szerénységet és tiszteletudást nem ismer, vagy nem is akar ismerni. Mindennap érkeznek panaszok ezeknek a színházban tanúsított illetlen magaviselete miatt. E héten a Zichy hangversenyen is produkáltak magokat. Nem törődtek a magas vendégekkel, a színházat megöltött intelligenciával; ök akarták a karnatór uralkodni és tetszésüknek oly ék-telen kiabálással, pisztagással, dobogással adták kifejezést, a mi már a botránynyal is határos. Miután a jókaratú figyelmeztetések nem használnak; felhívjuk a rendőrség figyelmét e rakonzátlanokdó fráterekre. Nagyon sajnáljuk, hogy még középiskolai tanulók közt is akadnak, kik nyilvános he-

lyeken nem tudják magokat tisztességesen viselni és ily drastikus szerekhez kell folyamodniuk. Volenti non fit injuria.

A tűzoltóság parancsnokától városunk belterületén és a hozzá tartozó pusztákban 1887-ik évben történt tüzesetekről a következő kimutatást vettük: „A közelébb lefolyt 1887 ik évben városunk belterületén s a hozzá tartozó pusztákban összesen 19 tüzeset fordult elő. Ebből esik: január 1, márczius 1, április 1, május 1, június 1, július 1, augusztus 2, szeptember 8, októberre 2 és novemberre 1 tüzeset. A legtöbb tüzeset e szerint szeptember hóban volt. Tizedek szerint a tüzesetek következőképp oszlanak meg: az I-ső tizedben volt 2, a II-ikban 2, a III-ikban 1, IV-ikben 1, a VII-ikben 3, a VIII-iban 3, a IX-ikben 2, a X-ikben 1; továbbá Borbás, Felső-Csődör, Kőcsög és Matkó puszták területén 1—1 tüzeset. Minőség szerint volt: 13 tetőtűz, 2 rakattűz, 1 istállótűz és 3 kazalégs. Az összes 19 tüzesetnél 22 fél károsodott meg. Az összes kár értéke teszt: 16,556 ft 60 krt. A biztosítási összeg 16 esetben: 45,796 forintot tett, — melyvel szemben a biztosító társulatok által 8102 ft 53 kr. kártérítést fizetettett ki. Két esetben biztosítva nem volt, egy esetben pedig kár nem történt. A tűz keletkezése: 16 esetben ismeretlen, 3 esetben pedig vigyázatlanság volt. A városi tűzoltóság a lefolyt évben 15 esetben vonult ki; a többi tüzesetek a várostól távol esnék, oda ki nem vonulhatott. A városi tűzoltóság létszáma: 40 főből állott; egészségégi állapota jó, magaviselete pedig folyton szabályszerű volt.“

Kanyaró járvány. A kanyaró — vörös himlő — oly nagy kiterjedésben lépett fel a város egész területén, hogy az első elnöki osztályban a tisztó orvosi hivatal javaslata, a tanítás ideiglenesen fel lett függesztve; már a 2-ik és a többi osztályban alig mutatkozik a betegség; általában pedig oly szelid lefolyású, hogy alig fordult elő egy haláleset is.

Nyilvános köszönet. A kecskeméti közegyi tanítótestület által f. hó 14 én tartott táncestélyen a lapunk mult számában nyugtázott összegyeken felül felülizetni sziveskedtek még Kressák Ida k. a. és N. N. 1—1 frtot. Fogadják a tanítótestület hálás köszönetét. A rendezőseg.

A kereskedő ifjúságnak február 4-iki Hevesi József felolvasásával egybekötött táncestélyére értesülésünk szerint Dr. Kenédi Géza és Dolnay Gyula urak Budapesti városunkba le fognak rándulni. Kik a kereskedő ifjúság ezen estélyére tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek e végböl Bró István titkárhoz fordulni. („Nádor“ épület, naponkint d. u. 1—2 óráig.)

A szépségési vászon jöhírrel hazalók családok követnek el. Egy ismerősünk — nőtlen fiatal ember — beszél, hogy ő menyinyire megjárta. Karácsony előtt pár nappal járt nála egy házáló, a ki a késmárki vászongyár ügynökének adta ki magát s fölötte oleón kínálta portékáit, állítólag csak azért, hogy hazatartában tulajdon rajtuk. Ismerősünk többféle dolgot jóízeműleg bevásárolt s azzal se gondolt érte hozzá, van e rá szükség, megvett egy teljes vég pompás vásznat is, minthacsak staffirngot akarna csinálni. Meg volt azonban lepetve, mikor szerkört nő szemek fölfordítotték, hogy a tiszta kendervászonnak állított portéka nem egyéb mint ócska pamutgyöles, a mely még az oleó árával is duplán felül volt megfizetve. Mi ebből a morál? ne higgy a házálóknak, avagy ilyen bevásárlásudat szakított feleségre bízzad, már t. i. ha van ilyen.

Közönetnyilvánítás.

Mindazon jó barátaink és barátaink, ismerősaink, rokonaik és megtisztelőink, kik feledhetlen kedves leányunk Klinda Béláné Bognáros Vilma megrendítő halálése alkalomából nagybecsű részvétüket — a temetésen megjelenés, a ravatalra koszorúküldés és részvétírtal által, vagy egyéb-ként nyilvánítani, s ezzel a pótolhatlan veszteségünk fölött érzett lesújtó fájdalomt enyhíteni kegyesek voltak. — fogadják az úton, gyászba borult szívünk mélyéből fakadó ószinte köszönetünk kifejezését. Kecskeméten, 1888. évi Január 24.

A gyászoló család.

Közgazdaság.

A magyar gazdák budapesti társas-körének f. hó 19 én Somsi Péál elnök-le alatt megtartott ülésében Mikló G yula kir. tanácsos, orsz. borászati kormánybiztos érdekes felolvasást tartott „hazai szőlő-szüntünkről és a phylloxéráról“. A terjedelmes felolvasóból, mint városunk szőlőbirtokosait és érdeklő részt, adjuk a következőket:

Szőlőink területe 5900 községben egy millió birtokos tulajdonában mintegy 740,000 kat. hold, ami a 20 év előtti állapothoz képest 10% emelkedést képvisel. Újabb

időben azonban ez apadt, mert 700 községben a phylloxéra közel 100,000 hold szőlőt pusztított el. Az évi termés megközelíti a 7 millió hectolitert. Ebből fehér bor 4, vörös bor 17, siller 2 aszu 0-1 millió hectet tesz. Kivételünk 1867-től kezdve, mikor az 400 ezer hecto volt, egy millió hectoliterre emelkedett, a mi 16 millió frtot képvisel. Ezzel szemben 76 ezer hectoliternyi behozatál 3 millió értékben. Legújában szőlőkivételünk emelkedett s ez ma 30—40 ezer m.-mázást teszt s 4—5 száz-ezer forintot képvisel.

A phylloxéra elleni védekezési eljárások közül kiemeli az elárasztást, melyen Faucon francia mérnök fedezett fel s azelőtt alkalmi, hogy az előtűt területen a férgek elpusztulnak. Franciaországban ezen eljárás csakhamar széles tért hódított. Az elárasztás késő őszezel vagy télen alkalmazatik a nedvkerítés megszűnté után, mert az élénk vegetatívában lévő szőlőkre ez ártalmas. Tartama 40—60 nap a szerint, a mint a talaj kötött vagy laza. Költségeit holdankint 15—20 frtra teszt Franciaországban. Nálunk e tekintetben nincsenek adatok.

Ránk nézve fontosabb az immunus homok talajok beelepítése és mivelése. Franciaországban a tapasztalati adatok szerint az a homok talaj immunus, a melynek kvarczartartalma 70%, mert ennek van meg az a tulajdonsága, hogy benne a phylloxéra megéli, vagy legalább haladni nem tud.

Hogy valamely homok immunus legyen s benne a phylloxéra meg ne élhessen vagy legalább ne pusztíthasson, annak valóságos futó, még pedig kvarchomoknak kell lennie.

Annak meghatározására, hogy melyik talaj immunus, melyik más: dr. Liebermann Leo a képlékenységi (plasticitási) próbát ajánlja, mely a talaj gyúrhatóságából indul ki és abból áll, hogy a földet megnedvesítjük s tenyerünkben 1—1/2 újni vastag hengereket göngyölgetünk s ha azt tapasztaljuk, hogy e hengerek nem elég összetartók, vagy ha összezállnak is, a napon megszáritva könnyen, két új érintésére összeomlanak, akkor a talaj mentes.

Ismeretes lévén a futóhomoknak phylloxéra mentessége, a nagykiterjedésű homokföldek kihasználása egyik főfeladatunk s ezért már nyolcz évvel ezelőtly egy mintatelep jellegű bíró oly állami szőlőtelep létesítését óhajította, melynek célja legyen, hogy megbizható és vesz-mentes helyről szerzhessék be gazdáink az iltetvények felajltatásához, vagy az új iltetvények létesítéséhez szükséges amerikai ellent-álló alanyokat nemestő vesszőanyagot. Az ennek megvalósításához szükséges fel-hatalmazást megadván, Kecskemét városát tartotta a legalkalmasabbnak ily telep létesítésére. E város hazafias közönsége minden habozás nélkül 200 hold területet ajánlott fel e célra. 1883-ban a szőlőiskola létesíté-és megkezdettét s az ország legkiválóbb termelőitől vásárolt 2 millió vessző 70 fajtából iskolába helyeztetett. A nyert gyökéres vesszők egy részével beállítottatott a telep első európai anyaültetvénye 20 k. holdon. 32 táblán 21 fajtál s 62,158 tőkével. Az anya-szőlő berendezésénél e cél az volt, hogy a homoki kultúrara alkalmas fehér és vörös bortajok és csemefajtók nagyban termesztessenek, hogy okserű pinceszélelés mellett kereskedelemre alkalmas homoki borok nyeressenek; hogy a sima vesszőtermés el-adás által értékesítették s fajtisztá oltó-vesszők adathassanak az amerikai alanyok nemestítésére és hogy a csemegeszőlőtermelés a homokon felkaroltassék. 1885-ben az amerikai fajokból a Riparia Sauvage Jacques és Solonis fajtál 17 kat. hold telepítettett be s két millió Franciaországból vásárolt sima Riparia vessző iskolázatotat al.

Hogy pedig a hazai és honosított absolut beeseel bíró bor és csemegé fajok a homokon is tanulmányozhatók legyenek, 1885-ben 157 fajtál, egy 600 fajtú szőlőtelek befogadására képes kísérleti szőlő és fajgyűtemény belepítése kezdetet meg. E 1886-ban 400 fajra egészítettett ki, s egy új 30 k. holdnyi európai anya-ültetvény létesítettett.

A telepítési, beállítási és munkáltatási költségek voltak: a) anya iltetvényénél a planirozásnál 1 köbméter talaj mozgósítása 300 méteren belül 16—18 kr., a földforgatásnál egy négyszögletes rigórozása 70—80 cm. mélyen 1-4 kr., egy kat. hold anyaültetvény létesítésé — karón kívül — 150 frt; b) az iskolázásnál: ezen sima vessző be-rakása 50 méteres sorba 70 kr., egy ily sorban a kapálás 3—4 kr., a vessző befedése 25 kr., s nyitása 3 kr.

A lefolyt évben kísérlet tétetett az amerikai alanyok fás és zöld oltásával és szemzésével s az eredmény igen kielégítő, a mennyiben a megerezés 40—50%, sokszor pedig 70—80% közt változik.

Természe az iltetvényeknek csak egy harmada volt metszve 20 ezer tőkével 6 kat. holdon s az eredmény átlag holdankint 18 m. m., tőkénkint pedig több mint fél kg.

szőlő, ami körülbelül 10 hectoliter mustnak felel meg.

A mi az egyes fajok fejlődési viszonyait illeti, az olasz rizling csercesapós metszés mellett bőven termő. A zöld svlyani karikáa mivelés mellett pedig homokon a legkifűtőbb fajok egyikének igérzik. E mellé sorakozik a piros veltelini, mely mint bor-és asztali szőlő egyaránt kitűnő. A Chasselas Croquant és Muskat Lunelle egészeség, szépen kifejlett s zamatos termést adott; a fekete fajok közül jól sikerült a nagy bur-dunói, az oportó, a carbenet és merlot a hosszú, a kadarka pedig rövid metszéssel. Az amerikai direktorermé Jaocueq fajtából 10 hl. must nyeretett, mely fekete bort fog adni, czukor tartalma 18% s melléke ize ninos. Ezekét eltekintve, a többi fajok is kielégítőnek igérkeznek.

A kecskeméti telep tehát, melyről a hazai és külföldi szakértők egyaránt a legnagyobb bizsítást nyilatkoznak s a mely 1884-ben a „Miklós-telep“ elnevezést nyerte, feladatának tényleg megfelelt; s ennek kö-vetkeztében a homoki szőlőt nemcsak a pusz-talános fenyegetett községek, hanem a magánosok is felkarolták.

ÜZLET.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésrizálás és kölcsönelő legelő részvénytársulatnak.

Budapest-Köbánya, január 27.

Heti átlagárak: magyar vól árú 240—320 kg. nehéz 48 1/2—50 kr., 180—240 kg. nehéz 48—49 kr., óreg 300 kg. nehéz 47—48 kr.; vidéki sertés 45 1/2—48 kr. Transziban: szerbiai 43—46 kr., romániai 49 1/2 kr.

Első árak: Kukorica 5.80 kr., árpa 5.90 kr.

Helyi állomány: jan. 20. maradt 73,773 db.

Felajltás: alvidekéről kövér 544 db.

Table with 2 columns: Category and Quantity. Rows include Kovér, Szebiából, Romániából, M. államvasúttal, Vidéki, and Maradt állomány.

Köbányai 86,669 db.

Felajltás: Felvidekre 531 db.

Table with 2 columns: Category and Quantity. Rows include Bésce, Bőcsőhelybe, Csohoroszágra, Bodenbach, Rutka, Oderbergen, Délmezőrszágba, Olaszországra, Budapesti fogyasztás, Külföldi, Magyar államvaspályán, and Köbányai szal.

Maradt állomány: 77,223 db.

Piaczi árjegyzék.

Január hó 27.

Table with 2 columns: Commodity and Price. Rows include Tiszta buza, Készter, Pozos, Árpa, Zati, Tengeri kecskeméti, Köles, Krumpfi, Szalma, Szalonna, and Szalonna kg.

Felolós szerkesztő: HABINA JÁNOS.

Január hó 27.

Január hó 27.

Január hó 27.

Lakás-kiadás.

Kecskeméten VII. tized csongrád-nagy-útcza 1-85 szám alatti házamul 7 vagy 8 útcza: 3 udvari szoba, konyha, kamra, pince, élékamra, esetleg 5 lóra való istállóval, egy vagy két lakásnak is folyó évi Aprilis vagy Május 1-85 napjától több évekre berbe adandó. Értekezethi alolirt tulajdonosnő f. évi Februáris 2—5 éig a jelzett háznel levő lakásán, azontúl pedig leveiben Erzsébetfalván.

Szapponas László.

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

22 (1—1)

